

عنوان مقاله:

تاثیر توسعه سیستم حمل و نقل عمومی شهرداری منطقه چهار شیراز بر رضایت شهروندی

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سیدعلی اکبر ساختمانی - معاونت حمل و نقل ترافیک شهری شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

حمل و نقل عمومی شهری به مانند فضایی چند منظوره است که در آن تمام شاخصهای حیات شهری از جمله ارتباط همگانی، زندگی اجتماعی، ملاقات مردم با یکدیگر، گردش و تفریح، داد و ستد و معامله، نظارت و نظاره طبیعی و فرهنگی آمیخته میشوند. بدون شک ایستگاه ها و خطوط حمل و نقل عمومی شهرها از مهمترین قلمروهای همگانی شهر هستند. آنچه در مطالعه و برنامه ریزی شهری اهمیت دارد نگاه ویژه غیرفنی و غیرکالبدی به فضاهای همگانی شهر مانند حمل و نقل عمومی است. حمل و نقل به عنوان شریانی حیاتی، نقش مهمی در نظام کالبدی و متابولیسم شهر دارد و رویکرد نو در برنامه ریزی شهری به سمت شهرگرایی و جامعه پذیری گروه های اجتماعی، بیشترین نقش را در فرآیند جامعه پذیری شهروندان داشته و بیشتر موردتوجه میباشد. در این میان حمل و نقل همگانی شهری یکی از آوردگاه های اجتماعی مهم در میان عرصه های همگانی شهری است. در این پژوهش با توجه به پیشینه و دیدگاه های صاحب نظران، مولفه های شهرگرایی و گرایش به حمل و نقل عمومی شهری ارائه شده است. سپس در تعریف عملیاتی از مولفه ها؛ پرسشنامه ای استاندارد تهیه و در بین نمونه آماری که به کمک فرمول کوکران بدست آمده است؛ توزیع شد. پس از تحلیل و بررسی داده ها به کمک روش همبستگی پیرسون نتایج این پژوهش نشان داد که رابطه ی معناداری بین برخی مولفه های شهرگرایی و عوامل تسهیل پذیرش عمومی حمل و نقل عمومی شهری در شیراز وجود دارد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، شهرداری ناحیه چهار شیراز، سیستم حمل و نقل عمومی، شهرگرایی، رضایت شهروندی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1439803>

